

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod Domitianus eos qui à Daud descendiant occidi iubet, & de
propinquis seruatoris nostri. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

Secundus namque erat, qui contra nos Christianos (licet pater eius Vespasianus nihil iniuriæ, aut mali in nos animo aliquando excogitasset) persecutionis incendium excitavit.

De Ioanne Apostolo, & eius Apocalypsi, & Phlania domitilla. CAP. XIII.

Iren. lib. vlt. cap. 5.
Apoc. 13.
Eodem tempore fertur Ioannem Apostolum, pariter & Euangelistam adhuc in vita manentem, propter testimonium, quod verbo Dei perhibebat, in insulâ quæ Patmos dicitur relegatum. Irenæus verò ubi scribit de numeri nominis Antichristi supputatione (quæ in Apocalypsi, quam Ioanni ascribunt, memoratur) in quinto libro contra hæreses ista de Ioanne ad verbum loquitur. Vtrum palàm nomen ipsius Antichristi isto tempore prædicari oporteat, ab illo, qui eam diuinam Apocalypsin & reuelationem viderit, satis explicatum est. Neque enim longo tempore antè, Cælestis illa visio cernebatur, sed nostra propè ætate in ipso fine imperii Domitiani. Tanto perè vero temporibus illis, quæ suprâ demonstrauius, nostræ fidei doctrina splendebat, vt hi etiam scriptores, qui à sermone & disciplina religionis nostræ videantur prorsus alieni; historiarum suarum monumentis cum persecutionem, tum martyria, quæ id temporis gesta erant, tradere minimè grauati fuerint: Qui etiam temporû ordinem accurate, & tanquam ad amissim obseruabant, narrabantq; Flauiam domitillam ex sorore Flauij Clemētis (qui vnus ex consulibus tum Romæ fuit) prognatam, cum aliis plerisque, ob Christi testimonium anno decimo quinto Domitiani in insulam Pontiam supplicij & multæ causa extrusam.

Quod Domitianus eos qui à David descenderant occidi iubet, & de propinquis seruatoris nostri.

CAP. XV.

Cum Domitianus ipse omnes Davidis stirpe & familia pro seminato e medio penitus tolli iussisset, vetus fama est, Iudæ posteros (hunc fratrem seruatoris secundum carnem fuisse liquet) utpote qui non à Davide solum suum genus, sed etiam ab ipso Christo sanguinis

, guinis coniunctione ducerent, à quibusdam sectarum Iu-
 , daicarum fautoribus in iudicium esse vocatos. Quæ qui-
 , dem Hegefippus quoq; ad verbum explicat hoc modo.
 , Alii ex genere domini Seruatoris orti, nepotes Iudæ (qui *Vide He-*
 , frater illius secundum carnem dicebatur) adhuc erant su *gesip.*
 , perstites: quorum nomina maleuoli detulerunt, tanquam
 , ex stirpe Dauidica genus suum deriuantium. Istos verò
 , quidam nomine locatus ad Cæsarem Domitianum dedu-
 , xit: Hic enim de Aduentu Christi, vt Herodes iam olim,
 , metu erat non exiguo percussus: qui cum ab illis rogaf-
 , set, vtrum essent ex genere Dauidis procreati, ita rem se
 , habere planè confessi sunt. Tandem ei ab ipsis sciscitanti
 , quot & quantas haberent possessiones, & quantam pecu-
 , niarum summam, vterque respòsum dedit, solum nouem
 , millia denariorum sibi suppetere, & dimidiatam tantum-
 , modo partem ad singulos ipsorum spectare. Istasque fa-
 , cultates non in argento se possidere dicebant, sed in sen-
 , su agrorum, qui solum continebant iugera triginta no-
 , uem. Ex quorum fructibus se non modo vectigalia pensi-
 , tare, sed etiam suam ipsorum vitam in eisdem labore & in-
 , dustria colendis sustentare asseruerunt. Suas deinde ma-
 , nus, quæ pro ipsis laborum suorum testimonium diceret,
 , ostendere cœperunt: corporis item duritiam & callum
 , ab opera assidua & diligentia contractum, qui in eorum
 , manibus tanquam vestigia laborum susceptorum impres-
 , serat, demonstrare. Rogati etiam vt de Christo & regno
 , eius, quodnam esset & quando quove loco existeret, ra-
 , tionem redderent, illud non mundanum & terrestre esse,
 , sed cœlestè & angelicum, quod in ipsa seculi consumma-
 , tione declarandum foret, quando Dominus cum gloria
 , & maiestate è cœlo descendens, de viuis & mortuis esset
 , sententiam dicturus, & cuique mercedem secundum ope-
 , ra & vitæ officia redditurus. Vnde Domitianū nihil mali
 , contra eos decreuisse, sed tanquam abiectos & simplices
 , aspernatum, liberos illos quidem dimisisse, atque adeo de-
 , stitisse à persecutione, quam ex decreto contra ecclesiam
 , instituerat. Istos ita periculo & crimine solutos, deinceps
 , tum quòd testes Domini erant, tum quòd eius stirpe ge-
 , nerati putabantur, Ecclesiis præfuisse: & pace iam in

EVSEBII HISTORIAE

Tertul. in Ecclesia constituta, ad Traiani vsque tempora vitā pro-
apo. adu. pagasse. Hactenus Hegeſippus, Eodem accedit Tertulli-
gentes anus, qui talem Domitiani facit mentionem. Tentauerat
cap. 5. & Domitianus, portio Neronis, de crudelitate: sed quia
sūt ver- & homo facile ceptum repressit: restituit etiam, quos
ba ipsius relegauerat. Scriptores porro, qui res gestas cuiusq; tē-
Tertulia poris literis prodiderunt, narrant, Senatū Rom. cū Do-
ni que mitianus iam quindecim annorū spatio functus esset im-
porius ci- perio, & Nerua regni gubernacula obtinuisset, suffragiis
care ut decreuisse, ut nō modo honoris insignia Domitiano di-
erant ope cata, penitus tollerentur, verum etiam, ut omnes qui è pa-
reprecū triā fuissent sinibus immerito expulsi, non modo domū
putani ad suos redirent, sed etiam opes & fortunas suas denuō
quā græ- recipere. Tradunt etiam veteres nostri scriptores, Io-
ca verte- annem eo tempore ab exilio, quod fuerat in insula per-
re. pessus, rediisse: & Ephesi denuo sedem ac domicilium re-
 rum suarum collocasse.

Quod Cerdo Alexandrinorum ecclesiam tertius guber-
nabat, & secundus Antiochenorum ecclesiam
Ignatius. CAP. XVI.

Nerua verò, qui paulo amplius anno regnauerat, suc-
 cessit Traianus. Primo anno illius imperij, cum A-
 bilus decē & tres annos ecclesiae Alexandrinae prae-
 fuisset, Cerdo eo dignitatis gradu potitus est. Hic ter-
 tius post Anianum, primū episcopū, eam rexit ecclesiam,
 Per idem tempus Clemens Romanā adhuc gubernabat
 Ecclesiam, qui post Paulum & Petrum tertius episcopa-
 lis illius dignitatis gradum obtinuit. Linus primus erat,
 secundus Analectus. Porro Euodius primus Antiochiaē
 fuit Episcopus, secundus Ignatius: qui illis temporibus
 multum hominum sermone celebratus fuit. Tunc Simeō
 secundus similiter post seruatoris nostri fratrem, Iacobū,
 Ecclesiae Hierosolomitanae ministerio praeficitur. Eodē
 tempore ille ipse Apostolus pariter & euangelista Ioan-
 nes, quem Dominus Iesus summo erat amore cōplexus,
 adhuc in Asia vitam traducens, simul ac ab exilio, quod
 in insula pertulerat, post Domitiani mortem reuerteba-
 tur, ecclesias ibi adn. instravit.

Historia de Ioanne Apostolo. CAP. XVII.

Quod